

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatele: **Ing. J. B.**, proti žalovanému: **a) Ministerstvo práce a sociálních věcí, Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, b) Městský úřad Písek, Velké náměstí 114/3, Písek**, o návrhu na určení lhůty dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9A 381/2014,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á**.
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Z předloženého spisu Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel podal dne 29. 12. 2014 žalobu dle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (žalobu mna ochranu před nezákonným zásahem).

Dne 18. 5. 2015 podal navrhovatel u městského soudu návrh na určení lhůty dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích; návrh byl dne 22. 5. 2015 postoupen Nejvyššímu správnímu soudu.

K návrhu se písemně vyjádřila předsedkyně senátu, který ve věci rozhoduje s tím, že ve věci byly učiněny potřebné úkony, a to 6. 1. 2015 byla vydána výzva k odstranění vad a doplnění žaloby, tato výzva byla navrhovateli doručena dne 12. 1. 2015. Podáním ze dne 16. 1. 2015 navrhovatel žalobu doplnil a rozšířil ji o dalšího žalovaného; dne 20. 1. 2015 byla žaloba zaslána k vyjádření žalovanému. Podáním ze dne 26. 1. 2015 navrhl navrhovatel důkazy. Dne 5. 2. 2015 žalovaný zaslal vyjádření k žalobě, to bylo spolu s poučením dle § 51 s. ř. s. zasláno dne 4. 3. 2015 navrhovateli. Dne 15. 4. 2015 byla zaslána žaloba k vyjádření druhému žalovanému – Městskému úřadu Písek; vyjádření tohoto žalovaného soudu dosud nedošlo. Věc tudíž není dosud po procesní stránce připravena k rozhodnutí.

Současně s vyjádřením městský soud doložil urgenci ze dne 22. 5. 2015 stran požadovaného vyjádření k žalobě, směřující vůči Městskému úřadu Písek.

Nejvyšší správní soud ověřil skutečnosti výše uvedené předsedkyní rozhodujícího senátu v přiloženém soudním spise, a neshledal v nich rozpory.

Nejvyšší správní soud neshledal návrh důvodný.

Jak již zdejší soud několikrát ve své judikatuře konstatoval, průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Nejvyšší správní soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, a to zejména s ohledem na kritéria stanovená v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, jimiž jsou složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a dosavadní postup soudu.

Nicméně uvedená kritéria nic nemění na tom, že soud je podle § 56 odst. 1 s. ř. s. povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to platí i v případě, že se jedná o věci, na jejichž projednání dopadá § 56 odst. 2 a 3 s.ř.s. Podle citovaného ustanovení soud projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. Jakkoli se v případě navrhovatele jedná o věc, na kterou dané ustanovení dopadá, nelze pominout, že každou (tedy i přednostní) věc je možno rozhodnout až poté, kdy jsou učiněny veškeré nezbytné procesní úkony, jichž je pro rozhodnutí ve věci samé třeba. I tyto procesní úkony je přitom třeba činit tak, aby nevznikaly nedůvodné průtahy v řízení.

Nejvyšší správní soud při posuzování přiměřenosti lhůty neshledal, že by ve věci docházelo k průtahům, resp. že by městský soud byl nedůvodně nečinný. Jak vyplynulo ze soudního spisu, soud se věcí navrhovatele zabýval bezprostředně po podání žaloby; vzhledem k tomu, že navrhovatel nepředložil perfektní návrh, byl vyzván k jeho doplnění, poté sám navrhovatel rozšířil návrh o dalšího žalovaného, což implikovalo další úkony ze strany soudu, které je třeba učinit.

S přihlédnutím k dosavadnímu postupu městského soudu a provedeným úkonům v řízení Nejvyšší správní soud konstatuje, že neshledal důvody pro určení lhůty k provedení procesního úkonu, resp. k nařízení lhůty pro vydání rozhodnutí, čehož se navrhovatel domáhá.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. června 2015

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu